

Eutychus

Pastor Kevin Sadler

EEN ZONDAGAVONDDIENST

“Hand. 20:6-8: 6 Wij nu scheepten af van Filippi na de dagen der ongehevelde broden, en kwamen in vijf dagen bij hen te Troas, alwaar wij ons zeven dagen onthielden. 7 En op den eersten dag der week, als de discipelen bijeengekomen waren om brood te breken, handelde Paulus met hen, zullende des anderen daags verreizen; en hij strekte zijne rede uit tot den middernacht. 8 En er waren vele lichten in de opperzaal waar zij vergaderd waren.

De setting van dit verslag speelt zich af tijdens het laatste deel van Paulus' derde apostolische reis. Paulus was op de terugweg naar Jeruzalem met een collecte voor de arme heiligen daar, zie Romeinen 15:25-26:

“25 Maar nu reis ik naar Jeruzalem, dienende de heiligen. 26 Want het heeft dien van Macedonie en Achaje goed gedacht een gemene handreiking te doen aan de armen onder de heiligen, die te Jeruzalem zijn.

De apostel was van plan rechtstreeks vanuit Korinthe naar Syrië te varen, maar vanwege een complot van Paulus' vijanden om hem kwaad te doen, nam Paulus een andere route en ging de lange weg door Macedonië, zie Handelingen 20:3:

“En als hij aldaar drie maanden overgebracht had, en hem van de Joden lagen gelegd werden, als hij naar Syrië zoude varen, zo werd hij van zin weder te keren door Macedonië.

Samen met een aantal trouwe mannen.....zie Handelingen 20:4:

“En hem vergezelschapte tot in Azie Sopater van Berea; en van de Thessalonicensen Aristarchus en Sekundus; en Gajus van Derbe, en Timotheus en van die van Azie Tychikus en Trofimus.

.....reisde Paulus vervolgens naar Filippi, waar hij Lukas opnieuw ontmoette. De meeste reisgenoten van Paulus zeilden vervolgens voor hem uit van Macedonië naar Troas aan de oostelijke oever van de Egeïsche Zee in het noordwesten van Klein-Azië, zie Handelingen 20:5:

“Dezen, vooraf heengegaan zijnde, wachtten ons te Troas.

Later zijn Paul en Lukas er ook naartoe gevaren. Toen Paulus in Troas aankwam, bracht hij een week door met dienen in de stad. (Handelingen 20:6, zie boven).

Toen “op de eerste dag van de week, toen de discipelen samenkwamen om het brood te breken, predikte Paulus tot hen”, zie Handelingen 20:7:

“En op den eersten dag der week, als de discipelen bijeengekomen waren om brood te breken, handelde Paulus met hen, zullende des anderen daags verreizen; en hij strekte zijne rede uit tot den middernacht.

Het breken van het brood betekent niet noodzakelijkerwijs dat zij deelnamen aan het Heilig Avondmaal, zoals beschreven in 1 Korintiërs 11:23-24. Het betekent alleen dat ze samen aten. In Handelingen 2:46 lezen we dat de Koninkrijkskerk, na Pinksteren hetzelfde deed, vgl. Lukas 24:30 en 35

“30 En het geschiedde, als Hij met hen aanzat, nam Hij het brood, en zegende het, en als Hij het gebroken had, gaf Hij het hun.....35 En zij vertelden, hetgeen op den weg geschied was, en hoe Hij hun bekend was geworden in het breken des broods.

Paulus vertrok de volgende dag uit Troas, en het breken van het brood tijdens deze zondagavonddienst was een tijd van gemeenschap en een afscheidsmaaltijd voor de apostel en zijn metgezellen.

De gemeente in Troas had deze avond bijzondere bezoekers ontvangen terwijl zij het brood braken. Uit vers 4 leren we dat er een Heidense vriend uit Berea was, genaamd 'Sopater', en twee broeders in Christus uit Thessaloniki, 'Aristarchus en Secundus', samen met een andere heilige uit Derbe genaamd 'Gaius', en twee andere gelovigen uit de provincie Klein-Azië, "Tychicus en Trofimus." Ook aanwezig waren Timotheüs, de zoon in het geloof van Paulus, en de geliefde arts, Lukas.

In de loop van de bijeenkomst 'predikte Paulus tot hen'. Ze kregen allemaal fysiek brood, en daarna gaf Paulus hun geestelijk brood en voeding uit het Woord van God. Dit herinnert ons eraan hoe het Woord het middelpunt moet zijn wanneer gelovigen samenkomen. Het Woord van God is van primair belang voor de Kerk. Het is het Woord dat de ongelovigen overtuigt van hun behoefte aan Christus en dat de heiligen toerust en bemoedigt. En door het Woord leidt en onderwijst de Geest de Kerk en leidt ons naar grotere volwassenheid in Christus.

Paulus begon te prediken tijdens deze zondagavonddienst, en hij bleef een hele tijd preken – tot middernacht, zie Handelingen 20:7:

"En op den eersten dag der week, als de discipelen bijeengekomen waren om brood te breken, handelde Paulus met hen, zullende des anderen daags verreizen; en hij strekte zijne rede uit tot den middernacht.

Omdat Paulus hen de volgende dag verliet, en mogelijk nooit meer naar Troas zou terugkeren, was er veel aanmoediging, aansporing, instructie en waarschuwing om aan deze dierbare heiligen te geven.

In vers 8 (*) gaf Lukas ooggetuigendetails dat 'er veel lichten waren in de opperkamer, waar ze bijeen waren'.

()--En er waren vele lichten in de opperzaal waar zij vergaderd waren.*

Deze lampen waren waarschijnlijk gevuld met olie en hadden lonten die flinkerden en rookten. Veel van deze lampen vlamden in die overvolle bovenkamer. De "vele lichten" getuigen van de stoutmoedigheid van deze ontmoeting. Deze bijeenkomst van gelovigen werd niet in het geheim gehouden. De bovenkamer in dit huis was verlicht en scheen helder. Degenen in Troas wisten dat er een belangrijke gebeurtenis gaande was toen deze groep bijeenkwam.

Maar als je veel mensen bij elkaar zet in een bovenkamer waar veel lampen branden, denken we natuurlijk dat het huis ook warm, benauwd en rokerig zou zijn geweest. Dat is belangrijk om te onthouden als we nadenken over de redenen waarom Eutyclus in slaap viel.

UIT DE KLAS VAN PAULUS GEVALLEN

"Hand. 20:9-10: 9 En een zeker jongeling, met name Eutyclus, zat in het venster en met een diepen slaap overvallen zijnde, alzo Paulus lang tot hen sprak, door den slaap nederstortende, viel van de derde zoldering nederwaarts, en werd dood opgenomen. 10 Doch Paulus, afgekomen zijnde, viel op hem, en hem omvangende, zeide hij: Weest niet beroerd; want zijn ziel is in hem.

Omdat de bovenkamer warm en rokerig was van de vele lampen, vond een jonge man genaamd Eutyclus zijn weg naar een raam om koel te blijven en de frisse nachtlucht in te ademen.

'Terwijl Paulus lang preekte', luisterde Eutyclus, maar na een tijdje viel hij 'in een diepe slaap'. De beschrijving van Eutyclus 'die in een diepe slaap is gevallen' beschrijft dat hij geleidelijk door slaap

werd overmand, ondanks zijn inspanningen om wakker te blijven. Je kunt je gemakkelijk voorstellen dat Eutychus slaperig wordt, begint te knikkebollen, zichzelf wakker schudt, probeert niet te slapen, opnieuw knikkebolt en even wakker wordt. Maar toen hij de slaap niet langer kon weerstaan, kreeg het de overhand en uiteindelijk 'zonk hij in een diepe slaap'.

Maar als je erover nadenkt, had Eutychus een volle maag, hij bevond zich in een warme kamer met een koele bries in zijn gezicht, en het was laat; het was middernacht. Dat is een drievoudige klap! En dus ging Eutychus, net als Kaïn: zie Gen. 4:16: het land van Nod binnen.

*--"Gen. 4:16: *En Kain ging uit van het aangezicht des Heeren; en hij woonde in het land Nod, ten oosten van Eden.*

Toen verliet Eutychus de klas van Paulus – letterlijk! Eutychus viel in die diepe, gezonde slaap op de open vensterbank, zakte in elkaar en stortte vervolgens uit het raam en viel naar beneden op de grond. Het was een val van drie verdiepingen. De schokkende gebeurtenis en het geluid van het lichaam van Eutychus dat de grond raakte, stopte plotseling de bijeenkomst, en de verbijsterde gelovigen renden de trap af en verzamelden zich rond het lichaam van Eutychus.

Dr. Lukas,.....zie Kol. 4:14:

"U groet Lukas, de medicijnmeester, de geliefde, en Demas.

.....de geïnspireerde arts die het verslag schreef en de gebeurtenis zag, verklaarde hem ter plekke "dood", zie Handelingen 20:9, We zien ook dat Lukas hem "levend" verklaarde (vers 12 *) nadat Paulus hem uit de dood had opgewekt.

"Hand. 20:12: En zij brachten den knecht levende, en waren bovenmate vertroost.

Toen Lukas schreef dat Eutychus "dood werd opgenomen", betekent dit dat, toen ze zijn lichaam oppakten, het een lijk was. De val uit het raam op de derde verdieping was fataal geweest.

In vers 10 (*) leren we dat Paulus uit de opperkamer naar beneden ging en op het dode lichaam van Eutychus viel. Paulus was vol tederheid tegenover de jongeman, en dat zien we aan de manier waarop Paulus zijn levenloze lichaam "omvangende".

(*)—*Hand. 20:10: Doch Paulus, afgekomen zijnde, viel op hem, en hem omvangende, zeide hij: Weest niet beroerd; want zijn ziel is in hem.*

Toen zei Paulus, tegen de aangeslagen groep, die zich had verzameld, dat ze zich niet ongerust moesten maken of zich zorgen moesten maken omdat 'zijn [Eutychus'] *leven in hem is*'. Toen Paulus op hem viel en hem omving, herstelde Gods kracht, die veel sterker is dan de dood, het leven van Eutychus. En Eutychus was op dat moment, weer levend, opgestaan uit de dood en volledig genezen van zijn val. Het publiek hoefde dus niet langer aangeslagen te zijn.

De naam Eutychus betekent geluk. Het was een geluk voor hem dat Paulus die avond de prediker was, en dat Eutychus uit een raam van drie verdiepingen hoog viel in de aanwezigheid van een man van God die, door de kracht en goedheid van God, het vermogen had om, als een echte apostel, hem weer tot leven te brengen!

TERUG NAAR DE ZONDAGAVONDDIENST

"Hand. 20:11-12: 11 En als hij weder boven gegaan was, en brood gebroken en wat gegeten had, en lang, tot den dageraad toe, met hen gesproken had, vertrok hij alzo.

12 En zij brachten den knecht levende, en waren bovenmate vertroost.

Vers 11 laat ons zien hoe vastbesloten Paulus was om deze groep gelovigen te onderwijzen. Er wordt weinig nadruk gelegd op dit bijzondere wonder. Direct nadat hij Eutychus uit de dood had opgewekt, ging Paulus snel weer naar boven om iets te eten. Hij at iets omdat hij kracht nodig had om door te gaan met het prediken van het Woord. Het was alsof Paulus op zijn horloge keek en tegen de groep zei: "O man, we hebben twintig minuten lestijd verloren. Laten we naar boven gaan en snel iets gaan eten, want ik heb nog meer. Ik moet je iets leren over Christus en Gods genade voordat ik vertrek."

Paulus en Lukas geven dit wonder de tweede plaats na de prediking van het Woord van God. Hoewel de wonderbaarlijke tekengaven uit de Handelingenperiode nog steeds gemanifesteerd werden, zouden wonderen het geloof van de mensen niet ondersteunen. Maar de waarheid van het Woord van God kan het geloof ondersteunen, en zal dat ook doen. De prediking van het Woord was dus Paulus' voornaamste prioriteit. Een wonder, zelfs zo opmerkelijk als het opwekken van doden, was ondergeschikt aan het Woord.

Na deze korte pauze gaf Paulus uiteindelijk de rest van de avond les. Lukas verklaarde dat Paulus "lang praatte, zelfs tot het aanbreken van de dag" (v. 11). We kunnen ons echter voorstellen dat Paulus op dat moment de onverdeelde aandacht van iedereen had, en dat niemand slaperig werd na het wonder! Na de, om nooit te vergeten, bijeenkomst die de hele nacht duurde, nam de apostel bij het aanbreken van de dag afscheid van de gelovigen in Troas en vertrok om zijn reis naar Jeruzalem voort te zetten.

Vers 12 vertelt ons dat Eutychus, de gelukkige jongeman, ook vertrok en levend thuis werd gebracht. De groep gelovigen en de vrienden en familie van Eutychus waren "niet een beetje getroost"; ze waren allemaal enorm getroost dat hij die ochtend naar huis terugkeerde en dat ze geen begrafenis hoefden te plannen. Als iemand twijfelde aan de authenticiteit van Paulus als apostel van God.....zie (2 Kor. 12:12:

"De merktekenen van een apostel zijn onder u betoond in alle lijdzaamheid, met tekenen, en wonderen, en krachten.

.....hoefden ze alleen maar te praten met de jongeman in Troas die in de kerk in slaap viel.

PRAKTISCHE WAARHEID EN BELANGRIJKE SYMBOLIEK

Er schuilt een praktische waarheid in dit verslag. We leren bijvoorbeeld van Eutychus dat een wijd open raam geen goede plek is om te zitten als je de prediking van het Woord hoort. Door in dat raam in slaap te vallen, viel hij dood. Dit venster kan een venster van verdeelde aandacht uitbeelden, een venster van compromis, of een venster van verkennen en kijken naar de wereld. Al deze dingen kunnen ertoe leiden dat een gelovige geestelijk gaat sluimeren en geestelijk in slaap valt.

Eutychus is dus een geweldig voorbeeld van Efeziërs 5:14:

".....Ontwaakt, gij, die slaapt, en staat op uit de doden; en Christus zal over u lichten.

De gelovige kan door de wereld in slaap worden gesust en een afgestompte, dode Christelijke ervaring hebben. Maar God wil dat wij wakker worden.....zie 1 Thessalonicenzen 5:6:

"Zo laat ons dan niet slapen, gelijk als de anderen, maar laat ons waken, en nuchteren zijn.

.....en ons leven aan Christus overgeven, wakker zijn en gevoelig zijn voor geestelijke realiteiten en voor het belang van leven voor eeuwige dingen, zie Kol. 3:1-2:

“1 Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods. 2 Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.

We kunnen deze praktische waarheid uit deze passage halen, maar deze episode heeft nog meer symbolische betekenis. Let op deze zes belangrijke feiten over dit verhaal:

- 1) Paulus was de prediker;
- 2) Paulus predikte lange tijd;
- 3) Eutychus viel in slaap onder zijn prediking;
- 4) De slaper viel uit het raam op de derde verdieping op de grond en stierf;
- 5) Paulus bracht hem weer tot leven door de kracht van God;
- 6) De mensen werden getroost.

Stop en denk na over Paulus en zijn brieven, en hoe deze brieven (Romeinen tot en met Filemon), door de Geest, de waarheid aan ons, de Kerk, blijven prediken. Denk er dan eens over na hoe lang Paulus de waarheid aan de Kerk heeft gepredikt. Paulus preekt al heel lang, zelfs langer dan Mozes. Mozes en de wet waren van kracht en predikten ongeveer 1500 jaar aan Israël, terwijl Paulus tot dusver, in deze bedeling van genade al bijna 2000 jaar de waarheden van genade heeft gepredikt. Paulus heeft “lang gepredikt” tijdens de duisternis van dit boze tijdperk, zie Gal. 1:4 en Ef. 5:16:

“Gal. 1:4: Die Zichzelfen gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze wereld, naar den wil van onzen God en Vader;

“Ef. 5:16: Den tijd uitkopen, dewijl de dagen boos zijn.

En Paulus predikt nog steeds terwijl deze bedeling tot op dit moment voortduurt.

Er zijn twee dingen die emblematisch (= zinnebeeldig) zijn in Paulus' prediking in dit verslag: 'brood' en 'vele lichten'. Onder genade ontvangt de Kerk haar geestelijk brood en voeding van de prediking van Paulus in zijn brieven. Door Paulus en de boodschap die door de verrezene Christus, aan hem werd geopenbaard, worden gelovigen vandaag de dag “gevoed met de woorden van geloof en van goede leer”, zie 1 Tim. 4:6:

“Als gij deze dingen den broederen voorstelt, zo zult gij een goed dienaar van Jezus Christus zijn, opgevoed in de woorden des geloofs en der goede leer, welke gij achtervolgd hebt.

Wanneer gelovigen de kenmerkende boodschap van Paulus, voor ons vandaag de dag, gaan zien, zullen ze vaak zeggen dat het veel moeilijke passages verklaart, hun begrip van de Bijbel verruimt en veel problemen oplost. Veel gelovigen beschrijven deze ervaring, van het begrijpen van Gods programma van genade voor vandaag, terwijl het licht aanging....., zie Ef. 1:18:

“Namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt weten, welke zij de hoop van Zijn roeping, en welke de rijkdom zij der heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen;

“....de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid,....”. (Rom. 16:25).

.....dat resulteerde in verlichting door de Geest en “vele lichten” voor de Kerk.

De Kerk bevindt zich *“in het midden van een krom en verdraaid geslacht”*; zie Fil. 2:15:

“Opdat gij moogt onberispelijk en oprecht zijn, kinderen Gods zijnde, onstraffelijk in het midden van een krom en verdraaid geslacht, onder welke gij schijnt als lichten in de wereld;

Maar door onder de prediking van Paulus te zijn en zijn onderwijs na te leven, kunnen we ‘schijnen als lichten in de wereld’, zoals de bovenkamer van dat huis dat die zondagavond in Troas deed.

De groep die in dat huis in Troas aanwezig was, was een beeld van de Kerk, het Lichaam van Christus. Het bestond voornamelijk uit Heidenen, maar ook uit iemand die etnisch half Joods en half Heiden was (Timotheüs), en minstens één die volledig Joods was (Paulus). Maar deze broeders waren “allemaal kinderen van God door het geloof in Christus Jezus” en één in Hem.....zie Gal. 3:26-28:

“26 Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. 27 Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan. 28 Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt een in Christus Jezus.

.....met:

“Rom. 10:12: Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek”.

En Eutychus, een “jonge man”, portretteert de “ene nieuwe mens” (Ef. 2:15 *) van “de Kerk, die Zijn Lichaam is” (Ef. 1:22-23 **).

“Ef. 2:15: Heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelf tot een nieuwen mens zou scheppen, vrede makende;

“Ef. 1:22-23: 22 En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen; 23 Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult.

Ieder van ons, Heidenen onder de genade, is als deze Heiden genaamd Eutychus. Wij hebben geluk. We zijn gezegend dat God, in Zijn barmhartigheid, ervoor heeft gekozen om een programma met de naties te hebben.....zie Romeinen 11:30:

“Want gelijkerwijs ook gijlieden eertijds Gode ongehoorzaam geweest zijt, maar nu barmhartigheid verkregen hebt door dezer ongehoorzaamheid;

.....waardoor we gered zijn door de genade van God en hoog verheven zijn in Christus. En zoals al die gelovigen in de opperkamer op de derde verdieping zaten, zo zijn wij in Christus in de derde hemel gezeten, zie 2 Kor. 12:2 - Ef. 1:20; 2:6 - Rom. 8:34 en Kol. 3:1:

“2 Kor.12:2: Ik ken een mens in Christus, voor veertien jaren (of het geschied zij in het lichaam, weet ik niet, of buiten het lichaam, weet ik niet, God weet het), dat de zodanige opgetrokken is geweest tot in den derden hemel;

“Ef. 1:20: Die Hij gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en heeft Hem gezet tot Zijn rechter hand in den hemel;

“Ef. 2:6: En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;

“Kol. 3:1: Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods.

Maar terwijl ze (de Kerk) eerst onder de prediking van Paulus zaten, werd een groot deel van de Kerk, het lichaam van Christus, net als Eutychus, geleidelijk aan slaperig en viel in slaap, in een diepe slaap, totdat ze niet meer naar Paulus luisterde. En geleidelijk aan, niet allemaal tegelijk, maar de één na de ander, vielen delen van de Kerk af en verloren ze de greep op het kenmerkende apostelschap en de boodschap van de apostel Paulus:

1-niet onder de wet maar onder de genade.

2- de opname van de Kerk vóór de Verdrukking.

3 het verschil tussen Israël en de Kerk, en zelfs:

4 rechtvaardiging door geloof alleen.

Door zichzelf onder de wet te plaatsen, viel de Kerk uit de genade....., zie Gal. 5:4:

“Christus is u ijdel geworden, die door de wet gerechtvaardigd wilt worden; gij zijt van de genade vervallen.

.....en uit haar vreugde en begrip van alles wat we vandaag in Christus hebben. Als gevolg hiervan was het leven van de Kerk verdwenen en werd de Kerk in de duistere Middeleeuwen lange tijd een mortuarium.

Toen echter de Reformatie kwam, was het de Paulinische waarheid die zich begon te herstellen. Alleen de concepten van genade, *“de rechtvaardige zal door geloof leven”* (Rom. 1:17), *“één lichaam”* (Ef. 4:4), en de *“gezegende hoop”* (Titus 2:13) van de Opname waren waarheden die voor het eerst door Paulus werden geopenbaard en die werden teruggevonden. Toen werd de kenmerkende bediening en boodschap van Paulus in de 20e eeuw opnieuw erkend.

Wat we in het verslag van Eutychus kunnen zien, is dat het Paulus is, de bediening en boodschap van Paulus, die leven geeft aan de Kerk. Het is wanneer de genade van God, zoals geopenbaard door Paulus, de Kerk omarmt, dat zij haar leven en kracht in Christus vindt. Zoals het God was die door Paulus leven gaf aan Eutychus, zo is het ook God die door Paulus leven geeft aan de Kerk.

En het resultaat zal zijn zoals Handelingen 20:12 zegt:

“En zij brachten den knecht levende, en waren bovenmate vertroost.

Wanneer de Kerk zich tot de waarheid wendt die Christus voor deze bedeling aan Paulus heeft geopenbaard, zal de Kerk, net als Eutychus, levend zijn, en dat zal niet weinig troost opleveren.

Er is grote troost te vinden in deze opmerkelijke boodschap: de troost van verlossing uit genade door het geloof als een vrije gave, verzegeld zijn in Christus, gezegend zijn met alle geestelijke zegeningen, een zittende positie hebben in Christus in de hemelse gewesten, en uitkijken naar de verschijning van Christus om ons weg te voeren naar de heerlijkheid om voor altijd bij Hem te zijn voordat de Verdrukking begint. Zoals Paulus over die gezegende hoop schreef in 1 Thessalonicenzen 4:18:

“Zo dan, vertroost elkander met deze woorden”.

Vertaler: l.h.meyer@ziggo.nl website: www.bedelingdergenade.nl

